

<http://www.youtube.com/watch?v=mJru8Htj1WE&feature=youtu.be>

Поштоване даме и господо,

Хвала вам на интересовању за ову конференцију за штампу, значи за јавност на којој желим да вама, свим Србима и нашим пријатељима држављанима Р. Србије који нису Срби изложим своје мишљење по теми:

ИЗБОР, ОПРЕДЕЉЕЊЕ И КОМЕ ПРУЖИТИ ПОВЕРЕЊЕ

Ово излагање обухвата следеће уводне делове:

- 1. ИЗБОР: ДРЖАВА СРБСКОГ НАРОДА ИЛИ ОН БЕЗ СВОЈЕ ДРЖАВЕ**
- 2. ОДНОС ВЛАСТИ И МЕДИА ЕУ И САД ПРЕМА СРБИМА И СРБИЈИ ОД 1990. ГОДИНЕ ДО САД: ДЕМОНИЗОВАЊЕ СРБА И СРБИЈЕ**
- 3. СТАВ ДОСАДАШЊИХ ПРЕДСЕДНИКА, ВЛАДА И СКУПШТИНСКИХ СТРАНАКА/ПОКРЕТА СРБИЈЕ ПРЕМА ДЕМОНИЗОВАЊУ, САНКЦИЈАМА И НАТО УНИШТАВАЊУ СРБА И СРБСКИХ ЗЕМАЉА**

Основни делови излагања су:

- 4. ОПРЕДЕЉЕЊЕ ЗА УКЉУЧЕЊЕ СРБИЈЕ У ЕВРОПСКУ УНИЈУ: БОГАТ ИЗБОР**
- 5. ОПРЕДЕЉЕЊЕ ЗА НЕЗАВИСНУ ДРЖАВУ СЛОБОДНОГ СРБСКОГ НАРОДА И СВИХ ДРЖАВЉАНА Р. СРБИЈЕ: ДОБАР ИЗБОР**

На крају желим да искажем своју **НАДУ** и да изразим своју **ЗАХВАЛНОСТ**,

- 1. ИЗБОР: ДРЖАВА СРБСКОГ НАРОДА ИЛИ ОН БЕЗ СВОЈЕ ДРЖАВЕ**

Србски преци су се вековима трудили и борили да створе, очувају и развију НЕЗАВИСНУ србску државу, да у њој Србски народ живи слободно, да га она штити и да брани његове националне вредности и власништва, да се он уздиже и развија у свом духу. Све до 1918. године. Тада је без народне сагласности укинута србска држава. Од тада се Срби васпитавају да се труде и боре да очувају заједничку државу. Тако је настало и продубљивало се занемаривање србских националних вредности ради стварања општих југословенских вредности, заједничких за све југословенске народе. Србске генерације се васпитаваше у духу Југословенства. Многи заборавише или одбацише србску Веру, културу, обичаје, писмо, државност и осећај потребе за слободном и независном србском државом. Када је Хитлер напао Краљевину Југославију и лажно објавио да је њена Војска прихватила предају, обезглављен Србски народ се нашао у ситуацији самоодбране и самоорганизовања. Откривајући да се организују ослободилачки покрети отпора Срби су

им прилазили да би се заштитили од хрватских и муслиманских и Хитлерових нациста и Мусолинијевих фашиста. Прилазили су оном ослободилачком покрету који им је био најближи просторно, било да је то био део Краљеве војске Југославије (у Отаџбини) који се није предао под вођством Драже Михаиловића било да је био партизански покрет под Титовим вођством. Основно идеолошко опредељење србских бораца је била борба за слободу и одбрану народа и Отаџбине, а не социјалистичка, комунистичка или капиталистичка идеологија. Маршал Тито, захваљујући подршци Савезника од 1943. године, је стекао ореол Ослободиоца и на томе задобио безрезервно поверење до дивљења и обожавања србских партизана. Они су од тада масовно постајали чланови Комунистичке партије. То је омогућило Јосипу Брозу Титу да развије ефикасно пропаганду о великосрбском хегемонизму и да му се чланови КПЈ/СКЈ србског рода повинују, а неки и удварају и улизују својим ангажовањем на уништавању србских националних вредности. И после његове смрти. Све до 1992. године. Тада смо се нашли у још дубљем државном и националном беспућу без путоказа. Ту нас оставише сви братски нам народи ради чије слободе и заједничког јединства је укинута србска држава. Остаде нам Република Србија. Орочена на неколико година да би суседи покушали да је растргну уз помоћ С. Р. Немачке, САД, Уједињеног Краљевства и Француске Републике. Србски народ је разбучан у пет новостворених држава на тлу СФРЈ.

Створило се плодно тло за ново посвећивање Срба. Сада је то Европејство – германско Европејство - које настоји да коначно затре све вредности преосталог Србског народа.

Суштина садшњег избора није:

- ни идеолошке природе, није избор за капитализам или социјализам или комунизам,
- ни избор врсте државе да ли ће бити монархија или република,
- ни избор облика владавине, да ли ће бити демократска или апсолутистичка,
- ни избор начина организовања државе, да ли ће бити хомогено јединствена без аутономних делова, или нехомогено јединствена с аутономним покрајинама, или федеративна.

Суштину избора нам намеће садашња власт и она је у опредељењу:

- или за живот у заједничкој држави - у ЕУ- и по цену губитка сопствене државе,
- или за живот у својој сопственој држави:

Заједничка држава - Србски народ без своје државе

Ово опредељење значи да Србски народ треба да живи у заједничкој држави - у Европској Унији под условима и захтевима које нам она одређује, са створеном представом код њених народа да су Срби геноцидан народ и узрочник клања, убијања, отимања, пљачкања, од 1991. године до сада, јер су такви одувек били, да је Србија виновник и покретач растурања Југославије и одговорна за сва недела, злодела и злочине од тада. То највероватније повлачи и прихватање НАТО војне управе и ратовање за интересе НАТО-а. Ово захтева промену Устава Р. Србије.

Држава Србског народа

Ово исказује да Србски народ треба да има своју независну државу коју ће слободно да уређује и води и да у њој слободно живе сви њени држављани равноправно пред Уставом и законом. Ово је опредељење за живот у слободној, независној, јединственој држави Србији као државотворном језгру србске државе, чији је темељ успостављен у Немањичкој држави у Рашкој и на Косову и Метохији. На њему је саздано ослобађање најпре југоисточне и средишње Србије потом и северне Србије: Баната, Бачке и Срема. Ово захтева поштовање и оживотворење Устава Р. Србије.

Устав и избор

Народ је референдумском одлуком усвојио Устав први пут 1990. и други пут 2006. године. То је свеопшти договор о томе каква треба да буде држава и како да власт њу води, како да нас Председник представља и како да се сви владамо у њој и понашамо једни према другима и према личној и заједничкој имовини. Однос према Уставу је однос и према народу који га је усвојио и према држави коју Устав одређује. Пример поштовања Устава су дужни да свима дају народни посланици и чланови Владе, а њима и свима нама врховни пример поштовања и заштите Устава је обавезан да непрекидно показује председник Републике.

Народ се договорио да Србија буде јединствена нехомогена држава у којој аутономне покрајине имају висок степен аутономности али без државних атрибута. У њој сви њени држављани треба да буду слободни и равноправни пред Уставом и законом. То је записано у највишем државном документу - у Уставу.

Сви који се кандидују за председника Републике и све странке/партије/покрети који траже подршку да њихови чланови буду народни посланици и одборници треба да у својим испућањима изнесу јасно и отворено какво је њихово опредељење.

2. ОДНОС ВЛАСТИ И МЕДИЈА ЕУ И САД ПРЕМА СРБИМА И СРБИЈИ ОД 1990. ГОДИНЕ ДО САД: ДЕМОНИЗОВАЊЕ СРБА И СРБИЈЕ

Од 1990. године многи Срби и србске заједнице, групације, удружења су се обраћали властима С. Р. Немачке, САД, Уједињеног Краљевства и Француске Републике да поштују истину о збивањима у Југославији, да веродостојно обавештавају своје народе о томе, а не да шире неистине о Србима и Србији.

Изложићу у целости тачан превод с Енглеског једног таквог документа који гласи:

„СТИДИМО СЕ, ПРОТЕСТВУЈЕМО И ТРАЖИМО

* * *

Њено Величанство

Краљица ЕЛИЗАБЕТА II, Краљица и Суверен многих чланова Комонвелта укључујући Аустралију, Канаду, Нови Зеланд и Уједињено Краљевство.

Господа

Берти АХЕРН, Т. Д., Председништво Европског Савета, Европски Парламент,

Кофи А. АНАН, Генерални Секретар УН,

Џорџ БУШ, Председник Сједињених Америчких Држава,

Његово Величанство **Краљ Шпаније Хуан КАРЛОС I**,

Жак ШИРАК, Председник Француске Републике,

Карло Азељио ЧАМПИ, Председник Италије,

Пет КОКС, Председник Европског Парламента,

Х.Е. Ђулиан Роберт ХАНТ, Председник, Педесет и осма Сесија Генералне Скупштине УН,

Ху ЂИНЦАО, Председник Народне Републике Кине,

Др. Авул Пакир Јаинулабдин (А.П.Ј.) Абдул КАЛАМ, Председник Индије

Владимир ПУТИН, Председник Руске Федерације,

Јоханес РАУ, Савезни Председник С. Р. Немачке,

и

Председништво Европског Савета: сви чланови

Савезни Парламент Руске Федерације: сви чланови,

Национална Скупштина Француске Републике: сви чланови,

Национални Народни Конгрес Кине: сви чланови,

Парламент С. Р. Немачке - Немачки Бундестаг: сви чланови,

Парламент Индије: сви чланови,

Парламент Италије - Дом Депутата: сви чланови,

Парламент Италије - Сенат Републике: сви чланови,

Парламент Уједињеног Краљевства - Горњи Дом - Дом Лордова: сви чланови,

Парламент Уједињеног Краљевства - Доњи Дом: сви чланови,

Генерална Скупштина УН: сви чланови,

Савет Безбедности УН: сви чланови,

Дом Представника САД: сви САД Представници,

Сенат САД: сви САД Сенатори.

Доставља се: Председницима и Скупштинама Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Републике Црне Горе, Републике Србије, Републике Српске и Савезне Републике Државна Заједница Србије и Црне Горе.

Ваша Величанства

КРАЉИЦЕ ЕЛИЗАБЕТО II и КРАЉУ ХУАН КАРЛОСЕ I,

Ваше Екселенције Господо

АХЕРН, АНАН, БЛЕР, БУШ, ШИРАК, ЧАМПИ,
КОКС, ХАНТ, ЂИНЦАО, КАЛАМ, ПУТИН И РАУ,

и поштоване даме и господо
чланови Генералне Скупштине УН и Савета Безбедности УН,
чланови Председништва Европског Савета,
чланови националних Скупштина/Парламената,
Представници и Сенатори САД.

*Молимо Вас да прочитате овај јавни документ и да делујете следствено ради
човечности, правде и слободе.*

СТИДИМО СЕ ЗБОГ И ПРОТЕСТВУЈЕМО ПРОТИВ НАСТАВЉАЊА ТЕРОРА НАД СРБИМА

Ми, потписници овог документа, који смо законити држављани западних земаља где живимо (показано у нашим адресама, ако није посебно назначено): Канада, државе Европске Заједнице или САД, **ми се стидимо због, и сви ми потписници протестујемо против**

- **лажи о Србима,**
- **коришћења тих лажи да се оправда неоправдиво омаловажавање равноправних људских и националних права Срба,**
- **терора над Србима и његовог настављања.**

Лажи о Србима се подржавају и насилно шире, непрекидно од 1988. г., или су их чак стварала западна медија и/или Западне Владе, посебно Влада САД под Клинтоним председништвом, такве лажи као што су следеће супротне истини:

Лажно тврђење да су Републике СФРЈ имале уставно право за своја отцепљења.

Уставно право на самоопредељење укључујући право на отцепљење је било дато искључиво југословенским народима, а не Републикама. Ово је јасно исказано првом реченицом Устава СФРЈ. Западне земље су насилно признале противуставна отцепљења Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине, и Македоније од СФРЈ. Ово је приморало Србе да бране своје животе, своја права и имовину у својој постојбини. Срби су имали једнако право на самоопредељење укључујући отцепљење као сви остали југословенски народи, што је јасно изражено и Повeљом УН (Параграф 2 Члана 1 Повeље УН). Западне Владе су признале права и резултате референдума свих југословенских народа осим Срба.

Лажно тврђење да су Срби започели ратове у Словенији и Хрватској.

Срби нису започели ниједан рат у СФРЈ, већ су били приморани да се бране у Хрватској. Већина војника и официра у савезној Југословенској Народној Армији у Словенији нису били Срби. Већина врховних команданата у Југословенској Народној Армији нису били Срби. Осим тога, Срби нису имали већину у Председништву СФРЈ. Последњи Председник Председништва није био Србин. Председник Савезне Владе није био Србин. Република Хрватска је укинула у свом Уставу Србима статус једног од два конститутивна народа, који је Србима био гарантован Уставом претходне Социјалистичке Републике Хрватске. Шта више, Република Хрватска је одбила да прихвати било да Срби добију аутономију у Крајини и Славонији било да призна резултат њиховог референдума. Такве промене и растућа кампања против Срба, што је све приморавало Србе да се сете своје историје у, од Хитлера створеној, нацистичкој Независној Држави Хрватској у току Другог Светског Рата, натерало је Србе да се бране и да штите своја права у Крајини и Славонији - деловима Хрватске које су Срби населили пре најмање шест векова. Оптужба је лажна и због следећих чињеница:

- то је била хрватска паравојна јединица која је започела борбу против Срба у Крајини и Славонији да би спречила Србе у њиховом настојању да остваре своја равноправна људска и национална права и да примене резултат свог референдума,
- Срби су уставно постали једна од националних мањина у Републици Хрватској,
- Срби су били приморавани да прихвате статус националне мањине у својој дедовини где је њихов број био битно смањен геноцидалним мучењима од стране Независне Државе Хрватске у току Другог Светског Рата,
- Срби у Крајини и Славонији су били присиљавани да се одвоје од СФРЈ супротно резултату њиховог референдума, и
- неколико стотина хиљада Срба је било прогнано из њихове дедовине Крајине и Славоније у току добро припремљене и стварно подржане од стране Клинтонове администрације војне офанзиве "Олуја" ради етничког истребљивања (1995. г.).

Лажно терђење да су Срби били агресор у Босни и Херцеговини.

Срби су били жестоко приморани да се бране, да штите своја права и своје наслеђе. Босна и Херцеговина су део постојбине Срба, који су били један од три конститутивна народа Босне и Херцеговине. Срби су тамо насељавали више од 73%, а поседовали и бранили кроз векове више од 62% земље која је била њихова наследна породична својина одувек. Оптужба је лажна и због следећих чињеница:

- то је била муслиманска група која је убила младожењиног оца господина Николу Гардовића и ранила једног њиховог рођака на србској свадби у Сарајеву (почетак 1992. г.),
- то је била хрватска парамилитарна јединица која је упала у Босну и масакрирала Србе у Босанском Броду укључујући и градоначелника (почетак 1992. г.),
- та хрватска јединица сједињена са муслиманском паравојном јединицом је следећег дана спалила србско село Сјековац заједно са становницима,
- то је било даље ширење злодела против Срба када су муслиманске паравојне јединице масакрирале више од хиљаду и двеста невиних србских цивила у околини Сребренице, Склана, Милића и Братунца у Босни,
- то је била серија оваквих догађаја која је приморала Србе да се бране војно да би избегли понављање судбине коју су њихови родитељи доживели под Хитлеровом нацистичком окупацијом у току Другог Светског рата,
- Срби су били приморани да пате у тишини због муслиманског убиства више од хиљаду невиних Срба на православни Божић у селу Кравице (7. јануар 1993. г.) и

у спаљених неколико села: углавном жене и деца пошто су мушкарци били на фронту,

- Срби су били приморани да ћуте када су били лажно оптужени да су организовали концентрационе логоре у Босни, што се покушавало да се докаже приказивањем фалсификованих фотографија,
- Срби су били такође принуђени да пате у тишини због видео касета које су показивале муслиманског команданта Насера Орића како држи србске главе, или како убија Србе, које су тада кружиле Босном да би се задовољили они који су финансирали учешће Муџехедина у рату.

Лажна оптужба против Срба да су бомбардовали цивиле на сарајевској пијаци Маркале.

Срби нису учинили тај злочин. Ова чињеница је постала добро позната у Босни и Херцеговини, Србији и Црној Гори, али се још увек срамно крије од западних народа.

Лажна оптужба против Срба да су масакрирали 7000 / 8000 невиних Муслимана у Сребреници.

Такав масакр се није одиграо. Строго је забрањено да се истина објави у западним медијима.

Претходне лажне оптужбе против Срба у Босни и Херцеговини су широм света коришћене да оправдају неоправдљиво бомбардовање Републике Српске (1995.), и употребљаване су за даљу њихову демонизацију.

Лажна оптужба против Срба да су Албанци изгубили људска права, да су били подвргнути тортури и геноциду.

Ово је супротно истини да су албански досељеници у Србију уживали иста или већа људска права него што их досељеници имају у Западним земљама и да су албански терористи угњетавали Србе деценијама.

- Срби су били подвргнути нечовечној фашистичкој окупацији од стране Велике Албаније у југозападном делу Србије - у србској колевци Косово и Метохија, која је њихова постојбина, за време Другог Светског Рата. То је резултовало у више од 150 хиљада протераних староседелачких Срба и у више од 100 хиљада нових албанских досељеника.
- Србима је било забрањено од стране комунистичке Владе Јосипа Броза Тита да помогну протераним људима да се врате у своја огњишта на Косову и Метохији после Другог Светског Рата.
- Србија је прихватила, разумевајући патњу Албанског народа под диктатуром стаљинистичког диктатора Енвера Хоџе, стотине хиљада албанских досељеника на Косову и Метохији.
- Србија је омогућила да албански досељеници живе у миру, са истим политичким правима, условима запошљавања, да имају потпуну друштвену и здравствену заштиту, јефтине добре станове, бесплатно школовање за образовање на свом језику.
- Србски народ је био приморан да посматра ћутећи и да пати због непрекидног терора после Другог Светског Рата од стране оних Албанаца који су приморавали србске

породице да напусте своје домове и имања да би добили етнички чисту област и да би онда одцепили Косово и Метохију од осталог дела Србије.

- Скупштина Косова и Метохије је законито и уставно сама променила пуноважном одлуком вештачки јој дату аутономију (1989. г.).

Лажна оптужба против Срба да су масакрирали невинне албанске цивиле у селу Рачак (1999. г.).

Тај масакр се није никада одиграо. Та лажна оптужба, заједно са ранијим лажним оптужбама да Албански народ није уживао људска, друштвена и политичка права у Србији, је коришћена као разлог да се почне бомбардовање народа Србије и Црне Горе (1999. г.).

Лажна оптужба против Срба за егзодус Албанаца.

Албански егзодус је био започео тек трећег дана НАТО бомбардовања као његова последица.

Ова лажна оптужба је, комбинована са претходним, била коришћена не само за даље демонизовање Срба већ и за оправдање настављања бомбардовања народа Србије и Црне Горе непрекидно свих 78 дана и ноћи.

Лажно обавештење да су снаге УН ослободилачке на Косову и Метохији.

Албански терористи, које су делимично организовали Муџахедини помогнути од Бин Ладена, који је био дошао слободно да се бори у Босни и Херцеговини и у Србији - на Косову и Метохији, а делимично обучавали амерички војни стручњаци, су постали заштићени, понекад чак и потпомогнути, од КФОР-а. У присуству такозваних међународних мирнодопских снага, Срби су скоро сви прогнани (преко двеста педесет хиљада) са Косова и Метохије. Њихови драгоцени стародревни и међународно поштовани споменици, цркве, манастири, као и приватна власништва, су уништени у присуству међународних снага УН. Невини србски цивиле (преко три хиљаде после НАТО бомбардовања 1999. г.) су масакрирани свакодневно у присуству међународних снага УН.

Скривана чињеница да је 7,000 србске деце било убијено у југословенском грађанском рату, више него хрватске и муслиманске деце заједно. Трагедија за све.

Лажне жалопојке Албанаца да су Срби утопили три албанска детета (17. март, 2004.).
УНМИК-ов извештај је потврдио да нису Срби потопили албанску децу.

Лажни о Србима се користе да би се оправдало неоправдиво

- третирање Србског народа као агресора,
- десетогодишње исцрпљујуће санкције против Србије и Црне Горе,
- пропаганда против Срба широм света и њихово демонизовање,
- прогон Срба из Крајине и Славоније,
- отимање земље од Срба да би им се свела са преко 62% на 49% у Босни и Херцеговини,
- бомбардовање Републике Српске руковођено Клинтеновом Владом САД,
- неприхватљиво одузимање људских и националних права Србима свуда на територији СФРЈ,
- НАТО бомбардовање Република Србије и Црне Горе руковођено Клинтеновом Владом САД,

- непрекидно појачавање хитлеровске фашистичке албанске окупације Косова и Метохије и злочина под заштитом КФОР-а против Срба,
- окупација Срба и њихових Влада спречавајући их да поврате неометано и демократски своју слободу, независност и државност, што је изражено диктатима, чак и уценама њихових Влада у Републици Српској, Србији и Црној Гори,
- сталан албански погром Срба.

Потпуно неоправдана НАТО бомбардовања (1995. и 1999.) су посејала сталну свакодневну смрт у Републици Српској и у Србији.

ТРАЖИМО ЈЕДНАКА ПРАВА СРБСКОМ НАРОДУ

Да би се обезбедила једнака права гарантована свим југословенским народима Уставом СФРЈ и Повељом УН, да би се омогућило свим људима на територији (бивше-) СФРЈ да живе у слободи и у миру, да би се омогућили добри односи међу југословенским народима, националним мањинама и њиховим суседима, да би се помогло њиховим мирнодопским развојима; да би се помогло УН и целој међународној заједници да прихвате и подрже једно часно ефикасно и дуготрајно решење у смислу Повеље УН за политичке и националне проблеме у Југославији, позивамо се, сви ми потписници, на наша права гарантована истим документима и подносимо следећи мирољубив и човечан

ЗАХТЕВ

да прихватите, подржите и омогућите ефикасно постизање следећег:

- I Истинито обавештавање Западних нација о свим југословенским народима, самим тим природно и о Србском народу, и потпун прекид неоправданог демонизовања Срба.
- II Потпуно поштовање, признавање и примена једнаких права за Србе, исто као за све југословенске народе, на самоопредељење укључујући отцепљење.
- III Заштићен и материјално подржан мирнодопски повратак и смештај свих прогнаних лица и породица у своје домове и на своја имања у (бившој-) СФРЈ (у Крајини, Славонији, Босни и Херцеговини, у југозападном делу Србије - Косову и Метохији, и у Македонији) у току следећих шест месеци, ако они то буду желели.

- IV Потпуна и изричита примена Дејтонског Споразума тако да свако одступање, изобличавање или омаловажавање његовог потпуног и тачног остварења буде одмах заустављено.
- V Потпуна и тачна примена Резолуције УН 1244 тако да свако одступање, изобличавање или омаловажавање њеног потпуног и тачног остварења буде одмах заустављено. Стога, да се одмах потпуно прекине омаловажавање суверенитета Републике Србије над целом њеном територијом, а која укључује Косово и Метохију, и настављање јавног и законитог признавања тог њеног суверенитета.
- VI Влада Србије треба да поново успостави потпуни суверенитет Републике Србије над њеним југозападним делом: облашћу Косово и Метохија у току следећа четири месеца.
- VII Сви странци који немају и који не добију дозволу Владе Федерације Босне и Херцеговине или Владе Републике Српске треба да напусте те територије мирно и безбедно у току следећа четири месеца. Странци су сви они који нису њихови држављани.
- VIII Сви странци који немају и који не добију дозволу Владе Републике Србије или Владе Републике Црне Горе треба да напусте те територије мирно и безбедно у току следећа четири месеца. Странци су сви они који нису њихови држављани.
- IX Све стране војне трупе треба да напусте мирно и безбедно територију Босне и Херцеговине у току следећих шест месеци.
- X Све стране војне трупе треба да напусте мирно и безбедно територију југозападног дела Србије - Косово и Метохију - у току следећих шест месеци. Ово се природно односи и на све албанске војне трупе (раније "УЧК", тј. "КОА") и све полицијске јединице које Влада Р. Србије није законито и уставно признала.
- XI Једнака права Бошњацима, Хрватима и Србима у Републици Хрватској, Федерацији Босне и Херцеговине и у Републици Српској да одлуче на слободним народним референдумима у овим државама да ли ће да остану у државама у којима су сада или ће да се сједине са својим суседним деловима у својим новим државама.

С надом да ћете љубазно размотрити и усвојити наш Захтев, ми, сви потписници, остајемо ваши с поштовањем.»

ПОТПИСНИЦИ:

Уписивање је започето 6. марта 2004. год. Потписи од броја 313 па даље су примљени после слања документа адресентима у Русију, САД, УК и Шпанију (19. марта 2004.).

Пријем петиције први пут послате са око 350 потписа адресентима је до сада потврђен у име следећих личности или институција:

Берти АХЕРН, Т. Д., Председништво Европског Савета, Европски Парламент,

Његово Величанство **Краљ Шпаније Хуан КАРЛОС I**,

Жак ШИРАК, Председник Француске Републике,

Карло Азељио ЧАМПИ, Председник Италије,

Пиер Фердинандо ЧАСИНИ, Председник, Парламент Италије - Дом Депутата

Светозар МАРОВИЋ, Председник Србије и Црне Горе

Драган МАРШИЋАНИН, В. Д. Председник Р. Србије

Марчело ПЕРА, Председник, Парламент Италије - Сенат Републике

Јоханес РАУ, Савезни Председник С. Р. Немачке,

Волфганг ТИЕРСЕ, Председник Бундестага С. Р. Немачке

Филип ВУЈАНОВИЋ, Председник Р. Црне Горе

и

Председништво Европског Савета

Савезна скупштина Србије и Црне Горе

Народна скупштина Р. Црне Горе

Народна скупштина Р. Србије

Писмо од 20. марта 2004, с петицијом, које је било адресовано на:

Председништво Федерације Босне и Херцеговине

Алипашина 41

71000 Сарајево

БОСНА и ХЕРЦЕГОВИНА

вратило се данас, 17. априла 2004. Коверта је била отворана и затворена селотеипом.

Ово сам записао у Белфору – Француска како су пристизали одговори.

6. март до 17. априла, 2004

885 личности разних националности и држављанстава, широм света, су потписали преко еписама мени (као аутору текста и организатору потписивања коме су стигли и одговори) или преко интернета (<http://www.thepetitionsite.com/1/shame-protest-and-demand/>). Шира јавност није упозната с овим документом.

Овај документ посебно илуструје однос власти С. Р. Немачке, САД, Уједињеног Краљевства и Француске Републике према Србима и Р. Србији. Он показује да власти наведених држава које су чланице Е. У. хоће нашу земљу да исцрпљују за своје потребе, хоће наше људе да им раде у Србији за њихове интересе, и намеравају нашу омладину да организују у оквиру НАТО-а за борбе у другим земљама, али неће да прихвате Србски народ и Србију са нашим националним добрима, вредностима, са нашом државом одређеном нашим Уставом.

Ниједна наведена личност на врховним државним функцијама у Р. Србији и ниједан њен државни орган нису у свом раду јавно заузели ставове из тог документа.

3. СТАВ ДОСАДАШЊИХ ПРЕДСЕДНИКА, ВЛАДА И СКУПШТИНСКИХ СТРАНАКА/ПОКРЕТА СРБИЈЕ ПРЕМА ДЕМОНИЗОВАЊУ, САНКЦИЈАМА И НАТО УНИШТАВАЊУ СРБА И СРБСКИХ ЗЕМАЉА

Да би се још боље разјаснио став водећих политичких личности и скупштинских странака/партија/покрета према НАТО бомбардовању Србије износи се следећи документ:

„ПРЕПОРОД, ОБНОВА, УЗДИЗАЊЕ

Ми, доле потписане Српкиње, потписани Срби и србски пријатељи у расејању и у Отаџбини:

СМО САЗНАЛИ

- да су државни органи САД тврдили да су финансирани и да ће и даље да финансирају опозицију ради успостављања и развоја демократије у нашој Отаџбини,
- да су државни органи Немачке тврдили да су финансирани и да ће и даље да финансирају опозицију ради успостављања и развоја демократије у нашој Отаџбини.

СМАТРАМО

- да демократија не може да се увезе, ни купи, већ да њу ствара, негује, спроводи, брани и развија народ као израз своје воље,
- да НАТО државе учеснице у неоправданој агресији на Србију и Црну Гору 1999. год. треба да дају одговарајуће финансијско и морално обештећење појединцима (без обзира на националност, верско и политичко опредељење и старост), породицама и свим организацијама, који су том агресијом претрпели људске, материјалне, еколошке, психичке и/или друге штете, као и Републици Србији*,
- да су Народна скупштина, Председник и Влада Р. Србије* обавезни да се ангажују на добијању ратне одштете,

- да укидање санкција, давање разних помоћи или кредита не може да буде замена за ратну одштету и не сме да се прихавти као таква замена,
- да коришћење финансијских средстава страних држава и/или партија и/или странаца за постизање интереса неке политичке странке може да води срзавању демократије, губљењу слободе народа и независности државе,
- да можемо својим способностима, знањем, поштеним и добро осмишљеним радом, савесним руковођењем, и финансијским и материјалним средствима да наставимо развој демократије и да је то највећа гаранција да бранимо своју државну независност, очувамо територијално јединство наше Отаџбине, оплемењујемо живот у слободи и подижемо стандард брзином за коју смо кадри да остваримо, и да ћемо тако задобити и највеће поштовање других народа и држава и најлакше остварити с њима добре равноправне односе.

**ПРЕДЛАЖЕМО СКУПШТИНИ,
ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ И ВЛАДИ Р. СРБИЈЕ**

- да Скупштина Р. Србије* организује брзо и ефикасно утврђивање вредности свих врста штета насталих неоправданим НАТО бомбардовањем,
- да Скупштина Р. Србије* поднесе НАТО пакту (или свакој држави учесници у НАТО агресији) Захтев за целокупну (сразмерно њеном учешћу) ратну одштету, следствено, и да она буде исплаћена у року који Скупштина Р. Србије утврди у договору са њима, а од дана подношења захтева,
- да се обезбеди да се добијено обештећење подели у пуном износу оштећенима,
- да Скупштина Р. Србије* распише:
  - вишегодишњи (нпр. трогодишњи) девизни зајам за пољопривредни и привредни (рударски, индустријски, туристички и саобраћајни) препород народа, државе и Отаџбине, са обвезницама за једнократне и/или месечне уплате од 10\$ (од 10Евра) до 1 000 000\$ (до 1 000 000 Евра),
  - девизна једнократна или месечна даровања за културно-образовну, духовну и историјску обнову са захвалницама дародавцима, и да Р. Србија* склопи споразум са што већим бројем држава о признавању тих износа за одбијање од порезе,
  - да се гарантује потпуно наменско коришћење добијених средстава, о чему ће јавно да се штампају месечни билтени,
- да Скупштина Р. Србије* утврди стимулативне услове који омогућавају свим држављанима Р. Србије*, и задовољавају њихове интересе, да буду власници или сувласници банака, привредних и других организација.
- 10. новембар 2008. године»

* Овај допис је са 25 потписа био 23. октобра 2000. године упућен и поднет:

ПРЕДСЕДНИКУ СРЈ ГОСПОДИНУ ДР ВОЈИСЛАВУ КОШТУНИЦИ, И СКУПШТИНАМА СРЈ,
Р. СРБИЈЕ И Р. ЦРНЕ ГОРЕ

Други пут је био поднет са 268 потписа 3. марта 2004. године:

ПРЕДСЕДНИКУ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ СВЕТОЗАРУ МАРОВИЋУ, СКУПШТИНИ СРЈ –
ПРЕДСЕДНИКУ СКУПШТИНЕ ДРАГОЉУБУ МИЧУНОВИЋУ, СКУПШТИНИ Р. СРБИЈЕ –
ДРАГАНУ МАРШИЋАНИНУ И ДОСТАВЉЕН ЈЕ ПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ Р. СРБИЈЕ ДР
ВОЈИСЛАВУ КОШТУНИЦИ

Трећи пут је 10. новембра 2008. године био упућен:

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ Р. СРБИЈЕ, ГОСПОДИНУ БОРИСУ ТАДИЋУ, ПРЕДСЕДНИКУ Р.
СРБИЈЕ И ВЛАДИ Р. СРБИЈЕ – ГОСПОДИНУ ДР МИРКУ ЦВЕТКОВИЋУ.

Ни после овог, трећег, подношења предлога 10. новембра 2008. године, нико од државних органа није реаговао. Јавност није до сада упозната с овим документом. Однос према овом документу исказује став наших врховних државних органа, странака/партија/покрета и водећих политичких личности о НАТО агресији на нашу државу и на наш народ.

4. ОПРЕДЕЉЕЊЕ ЗА УКЉУЧЕЊЕ СРБИЈЕ У ЕВРОПСКУ УНИЈУ: БОГАТ ИЗБОР

Ових дана, у узаврелој предизборној кампањи, неке странке/партије и кандидати за председника Републике говоре да ће да изврше многе промене, а не говоре које промене. Неки говоре да ће да промене Устав, као да Устав не мења народ него појединац или странка. При томе они не говоре и не показују шта није добро у садашњем Уставу и не објашњавају за какве промене Устава се они залажу. Они траже бланко подршку. Бланко подршке које је народ давао појединцима су се лоше вратиле народу.

Ко се опредељује за живот у Европској Унији под садашњим условима и са њеним текућим односом према Србима и Србији, што суштински значи без србске државе, онда има велики избор и странака за Народну скупштину, за општинске и покрајинске скупштине, и кандидате за председника Републике. Они су заслужили њено/његово поверење својим радом или нерадом, својим иступањима или својом пасивношћу, како следи:

- Сваки народни посланик, сваки члан Владе и до 7. априла Борис ТАДИЋ као председник Р. Србије, су били добровољно положили заклетву и прихватили јавно обавезу да ће да поштују Устав и закон Р. Србије.
- Борис ТАДИЋ је непрекидно кршио Устав и врло ефикасно деловао супротно Уставу. Дозволио је као председник Р. Србије да се одрже неуставни избори 2007. године. Нису одржани равноправно за све држављане Р. Србије на Косову и Метохији. Као противуставни носилац изборне листе и најактивнији у предизборној кампањи за избор посланика и одборника председник Републике Борис Тадић је Парламентарне изборе 2008. г. учинио противуставним и на противуставан начин помогао коалицији „За европску Србију – Борис Тадић“ да добије посланичке и одборничке мандате и вођство

у Влади. Противуствано (супротно Члану 6 и Члану 115 Устава) је био и председник Републике и председник политичке (Демократске) странке. Подчинио је функцију и положај, експлоатисао је ауторитет и углед, председника Републике за интересе те странке и њене коалиције и за личне интересе. Он не може да изражава јединство Републике Србије, што је Председнику једна од основних дужности (Члан 111 Устава). Прихватио је све лажне оптужбе против Срба и Р. Србије. У наше име се извињавао за оно што нисмо учинили. Захтевао је да Скупштина донесе Декларацију о Сребреници „која се многим неће свидети“ (није се свидела свакоме ко зна и поштује истину). Руководио је самовољно потписивањем Споразума са ЕУ. Њиме је отворио економску експлоатацију Србије. Руководио је противустваним подношењем пријаве у име Р. Србије за чланство у ЕУ. Прокламовао је да све ради у име мира и хвали се да га је обезбедио у Србији. Истовремено албански терористи на Косову и Метохији протерују, хапсе и убијају Србе или им живима ваде органе. Када је одржаван народни скуп у Београду за Косово и Метохију, он је изненада отишао у иностранство. Као председник Националног савета за безбедност је био обавезан да организује заштиту страних амбасада јер је био упозораван на могуће изгреде. Он то није учинио. Као председник тог Савета је дозволио уништавање привредне, тиме и војне, моћи Србије беспримерном приватизацијом и узимањем кредита по лошим условима. Противуствано је у име Владе Р. Србије потписао 2006. године војни споразум с Владом САД. О томе није говорио у својој предизборној кампањи 2008. године. Ни сада не говори народу о томе. Овим споразумом је дозвољено војним јединицама САД и појединцима војске САД да буду стационирани у Србији, да се слободно крећу по Србији и да за своје поступке не одговарају државним органима Р. Србије. Он је противуствано преузео да води политику Р. Србије (Члан 112 и Члан 122 Устава). Према Кумановском споразуму и Резолуцији 1244 све шиптарске војне формације на Косову и Метохији треба да буду распуштене. Свима прогнанима треба да буде обезбеђен миран повратак, слободно кретање и безбедан живот на својим огњиштима на Косову и Метохији. Он изјављује да је реално стање да Албанци никада неће да прихвате Р. Србију и да Срби морају да поштују реално стање. Он неистинито приказује реално стање на Косову и Метохији занемарујућу све што су шиптарски терористи тамо учинили и чине са србским светињама и Србским народом. Он прихвата све што од њега траже окупаторске снаге на Косову и Метохији. Он је био изјавио у Немачкој 2007. године да ће да промени свој народ, да ће да га ослободи његових легенди, митова, прошлости, традиције. Он је захтевао најстрожије казне за прекршаје младих људи и истовремено не показује никакву одговорност за своја кршења Устава већ тражи нови председнички мандат. Сада изјављује да се кандидује по трећи пут да би успешно извршио битне промене у Р. Србији и с њом. У 3. ставу Члана 116 Устава јасно и недвосмислено, изричито, пише:

„Нико не може више од два пута да буде биран за председника Републике“

Ову одредбу, која је постојала и у Уставу од 1990. године, мора свако да поштује:

„Устав је највиши правни акт Републике Србије.

Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом“

(2. и 3. став Члана 194 Устава)

Ни један акт, ни један закон, те ни Уставни закон, не може да донесе одредбу супротну овоме. Подношењем своје кандидатуре за свој трећи мандат председника Републике Борис Тадић јасно и јавно исказује свој непоколебљив став да настави да крши Устав. Он је деловао супротно и Резолуцији 1244 чија је суштина да је Косово и Метохија демилитаризована мирнодопска област Србије под суверенитетом Републике Србије као правног наследника С Р Југославије.

Борис Тадић је као Председник деловао свесно на слабљењу ка растурању србске државе Р. Србије..

(Доказе видети у дописима Борису Тадићу, Скупштини и Влади, који су у целости изложени на: <http://www.istina-pravda-mir.info>).

- 1548 држављана Р. Србије је потписало Захтев поднет 1. јула 2011. године Борису Тадићу да до 1. септембра 2011. године поднесе оставку.
- Пошто није дао оставку до тада, Захтев је поднет 1. септембра 2011. године Народној скупштини да спроведе уставни поступак његовог разрешења због кршења Устава.
- Народна скупштина је меродавна и обавезна да спроведе тај поступак (Члан 4, Члан 98 и Члан 118 Устава).
- Ниједна посланичка група, ни председница Скупштине и ниједан народни посланик није предложио Скупштини да се то стави на дневни ред. Својом пасивношћу су омогућавали Борису Тадићу да крши Устав и нису испуњавали своју основну обавезу.
- Народна скупштина је после усвајања Устава, на својој другој седници донела одлуку о проглашењу Уставног закона на основу члана 3. става Члана 134 Устава. Тај Члан целости гласи:

„Председник Владе и члан Владе не одговарају за мишљење изнето на седници Владе или Народне скупштине, или за гласање на седници Владе.

Председни и Члан Владе уживају имунитет као народни посланик. О имунитету председника и члана Владе, одлучује Влада.“

Тај Члан Устава уште нема 3. став! То показује однос садашњег сазива Народне скупштине према Уставу. Шта више, Члан 18 Уставног закона гласи:

„Избор председника Републике из члана 3. Став 2 овог закона сматраће се првим избором у смислу члана 116. Став 3 Устава“

Овај члан 18 Уставног закона је супротан напред цитираном 3. Ставу Члана 116 Устава. Према овде цитираном 2. и 3 ставу Члана 194 Устава члан 18 Уставног закона је ништаван. Зато је и кандидатура Бориса Тадића за његов трећи мандат ништавна. Зато је одлука РИК о пријему те кандидатуре ништавна. Зато је пасивност и ћутање скупштинских странака/партија/покрета и свих народних посланика дубоко кршење Устава и супротно референдумској одлуци држављана Р. Србије о усвајању Устава!!!

- Српска напредна странка је била скупила преко 300.000 потписа за расписивање референдума о промени 1. става Члана 100 Устава који гласи:

„На захтев већине свих народних посланика или најмање 100.000 бирача Народна скупштина расписује референдум о питању из своје надлежности, у складу с Уставом и законом.“

Народна скупштина је према томе била обавезна да распише предложени референдум. Није га расписала зато што је председница Народне скупштине госпођа професор др Славица Ђукић Дејановић јавно тврдила да о захтеву за расписивање референдума треба да се изјасне **И** народни посланици. Она се усудила да јавно тврди супротно Уставу у коме пише **ИЛИ**, а не **И**, као што се види из управо цитираног 1. Става члана 108 Устава! Сви остали народни посланици и посланичке групе су прихватили њен противустанован став! Чак и посланици из Српске напредне странке! Какав је то њихов однос према Уставу, држави и народу! Они сада сви траже ново поверење и нову подршку народа.

- Борис Тадић је тек априла ове године поднео оставку на функцију и положај председника Републике. Изјавио је да је подноси да би обезбедио довољну снагу да својим трећим избором и новом већином Демократске странке (чији је председник) и њене коалиције у Народној скупштини оствари дубоке промене у Србији и наводи да је то наставак онога што је до сада радио.
- Борис Тадић се и сада, после подношења оставке, на паноима свуда постављеним, и на телевизији, неистинито представља да је: „Председник“ (а не да је председник Демократске странке)! При томе користи децу у политичке сврхе за своју популаризацији. Користи и Војску Р. Србије у исту сврху. И на паноима и на телевизији се види строј Војске Р. Србије у ставу мирно у другом плану. У првом плану је слика Бориса Тадића испод чијег имена опет пише „Председник“! Зна се да „Председник“ у Р. Србији значи једино „председник Републике Србије“. Ово потврђује његов однос према народу, држави и Уставу. То је коришћење функције, положаја, угледа и ауторитета Председника у личне сврхе. И то чак када више и није Председник!
- Он говори да ће да изврши дубоку промену у Србији, а показује да није способан да изврши на најмању промену у себи и то промену на коју је обавезан. То је да схвати да није Председник, да за такво представљање може кривично да одговара, и да је сада,

у овој предизборној кампањи, обавезан да се понаша као и сваки други кандидат. Он није кадар да поштује равноправност свих пред Уставом и законом (Члан 21 Устава).

- Републичка изборна Комисија, као орган Народне скупштине је прихватила ову противуставну кандидатуру Бориса Тадића. Ни једна скупштинска странка/партија/покрет, ни један народни посланик на то не реагује. И ово показује њихов однос према Уставу, држави и народу.

Ако је Ваше опредељење да председник Републике, народни посланици и одборници, чланови Владе и највиши државни органи не треба да поштују Устав и закон онда је природно да гласате за кандидата за председника Републике који је био или посланик или члан Владе, и да гласате за странку којој он припада да она буде парламентарна странка. Уништавање Републике Србије неће с њима ићи много брзо.

Ако је Ваше опредељење да треба да се растури Република Србија као независна држава слободног Србског народа и његових пријатеља и да живите у ЕУ под садашњим њеним условима, захтевима и односом према Србима и Србији и ако желите да то буде врло брзо онда је природно да гласате за Бориса Тадића за председника Републике и за коалицију коју он и Демократска странка воде под именом: "Избор за бољи живот".

Ако уз то желите да се створи култ личности Бориса Тадића онда треба да утичите на друге да гласају за њега да и по трећи пут буде председник Републике. Омогућите му да промени Устав и да после доношења новог Устава дотадашњи његови председнички мандати не буду рачунати, као што противуставно (2. и 3. став Члана 194 Устава) сада стоји у Уставном закону (Члан 18). У листу „ПРАВДА“ пише да је Борис Тадић изјавио да се не би кандидовао после следећег мандата. Ако му верујете и сада када се јавно неистинито представља као Председник (не као председник Демократске странке) онда је природно да будете и активни у кампањи за његов избор.

5. ОПРЕДЕЉЕЊЕ ЗА НЕЗАВИСНУ ДРЖАВУ СЛОБОДНОГ СРБСКОГ НАРОДА И СВИХ ДРЖАВЉАНА Р. СРБИЈЕ: ДОБАР ИЗБОР

Свака скупштинска странка/партија и покрет су обавезни да својим радом оживотворују Устав, да Скупштина доноси законе и друга акта само у складу с Уставом и да контролише рад председника Републике (3. Став Члана 4 Устава). Председник Републике је дужан да штити Устав и закон и да са тог становишта контролише рад Народне скупштине (исти став и Члан Устава). Они су обавезни да са становишта поштовања Устава контролишу и рад Владе, и истовремено да контролишу судску власт, и обратно (исти став и Члан Устава).

Председник Републике руководи оружаном одбраном народа и државе као врховни командант Војске Р. Србије. Он руководи организовањем безбедности државе и становништва Р. Србије као председник Националног савета за безбедност. Он треба да изражава државно јединство Р. Србије и да њу представља. Предлаже Скупштини мандатора за председника Владе. Поставља и опозива амбасадоре Р. Србије. Прима акредитивна и опозивна писма страних дипломатских представника. Даје помиловања и

одликовања (Члан 111 и 112 Устава). Он треба да је својим радом, понашањем, деловањем, психичким држањем и физичким присуством у Србији у току санкција и НАТО бомбардовања заслужио народно поверење и може да буде углед војницима и официрима Војске Р. Србије. Он треба да буде домаћин Р. Србије. Својим радом, понашањем иступањима, односом према држави, народу и страним представницима треба да даје лични пример свим држављанима Р. Србије. Његове свете дужности су поштовање и заштита Устава и закона, очување суверенитета Р. Србије и њене територијалне целине укључујући Косово и Метохију као њен саставни, нераздвојиви, део, као и слобода и равноправност свих пред Уставом и законом (Преамбула и Председничка заклетва у Члану 114 Устава). Он треба да показује како се остварује једнакост људи пред Уставом и законом (Члан 21 и Члан 112 Устава). Његово деловање, понашање, однос према човеку, народу и држави треба да буду оличење људског, државничког, професионалног, националног и друштвеног морала. Он треба да буде mudar да зна када треба да је непопустљив, одлучан, енергичан, спреман да се бори по цену свог живота за народ и државу, а када треба да је благ, осећајан, предусретљив, помирљив, спреман да опрости и да помогне грешноме. Треба да је способан да развија добре односе са свим државама на достојанствен начин штитећи интересе Републике Србије. Својом храброшћу и одлучношћу треба да даје путоказ сваком војнику и официру.

Само досадашњи живот, рад, однос према људима, став према држави, ангажовање на послу, у друштвеном и јавном животу, личне прокламације и њихова остварења, методе, средства и начини за остваривање достигнућа, његове способности, знање и карактер показују да ли човек заслужује да му се пружи поверење да буде изабран за председника Републике или за народног посланика односно одборника.

Људи који се нису огрешили о народ, о државу, о Устав и закон, који су оправдавали указано им поверење, који су показали да су и способни и спремни да своје личне и страначке интересе утопе у опште државне и народне интересе, које красе људски, пословни и друштвени морал, као и родољубље, они који имају снаге и воље да се честито и храбро, несебично, носе са тешкоћама и проблемима који опхрвају наше друштво и Р. Србију заслужују да буду изабрани за вршење врховних државних функција.

Ко су и где су ти људи?

Према мом познавању људи и стања у народу то су они који су се с пуним еланом супротстављали деспотизму марта 1991. и 1992. године. С њима сам проводио ноћи, од по подне 11. марта до ноћи 13./14. март обе године. Били су млади. Око 75% су били студенти а остали су били средњошколци 1991. године. Однос је би обратан 1992. године. Они су тада били изиграни. 1992. су били и претучени. Био сам немоћан и несрећан сведок свега што им се догађало обе године. Они су у међувремену сазрели. Створили су неколико организација. Некима данашња власт сада суди, неке је покушала да спречи у развоју, да их укине. Они представљају свежу и бистру људску снагу, народну наду и веру у опоравак и уздизање Србије. Они су јој одани. То су показали делима. За нека од њихових деловања, која исказују опредељење највећег дела народа, садашња власт их кажњава. Строго. Колико сагледавам, власт је успела да спута у политичком деловању, да

их маргинализује скоро све. Заправо, осим једне - Српског сабора Двери који је прерастао у политички покрет ДВЕРИ.

Српски сабор ДВЕРИ је настао пре више од десет година. На Београдском универзитету. Наставили су с политичким и друштвеним јавним деловањем и када су им матични факултети забрањивали рад. Један Факултет је остварио велику промену у односу на политичко стање у њему пре 1990. године. То је Машински факултет у Београду. Он им је указао гостопримство. Тако је Српски сабор ДВЕРИ добио отворене двери за себе и све који су хтели да слушају њихове чланове и њихове позване госте. Преко 100 одржаних јавних скупова на Машинском факултету у највећем амфитеатру за 700 људи. Они су тај друштвени извор, колико ја сагледавам, из кога истиче бистра, свежа, растућа друштвена снага верна народу и држави. Они су устали у заштиту породице као основне ћелије друштва, у заштиту људског рода и порода. Они су се супротстављали усвајању срамне декларације о Сребреници којом се каља Србски народ. Они су једина организација која је схватила да треба да се покрене уставни поступак за разрешење Бориса Тадића због његовог кршења Устава и то су јавно објавили. Они су, као и многе друге родољубиве групације и појединци, морално и материјално подржавали и помагали Србе на Косову и Метохији. Извештавали су истинито. Они се залажу за очување територијалне целовитости Р. Србије и за њено потпуно ослобађање и тиме за ослобађање Косова и Метохије. Они не заборављају да су десетине хиљада србских младића изгинули на Сремском фронту ради ослобађања Баната, Бачке и Срема од Хитлерових нациста и њихових саучесника. Они се боре за поштовање Устава. Залажу се за очување србских националних вредности. Опредељени су за поштовање равноправности сваког човека пред Уставом и законом. Имају здрав програм за обнављање привреде, финансијског и материјалног стања становништва Србије. Разуман им је однос и према ЕУ и према НАТО-у. Нису сагласни с учлањењем Р. Србије у ЕУ под садашњим условима. Изричито су против војног укључивања у НАТО. Они представљају генерације којима ми старији остављамо Србију да је воде и уздижу. Они траже да прихвате вођство што мање осакаченом Србијом. Њихов интерес за садашњост и будућност Србије је потпун. Схватају да само у општем народном и државном добру могу да очекују добро за своје породице, родбину, пријатеље и за себе.

Њихове генерације су биле остављене себи 1991. и 1992. године. Војна команда се за њих интересовала само како да младиће пошаље на фронтове с којих су бежали официри ЈНА чији Генералштаб није заштитио уставни поредак СФРЈ већ је дозволио противуствано њено растурање изазивајући трагедију и катастрофу. Последице су очигледне.

ДВЕРИ су предложили невладајућим странкама и покретима да своје страначке интересе подреде државним и да се сједине у заштити Републике Србије, њеног Устава и народа. То није још ниједна странка/покрет до сада прихватила/прихватио. ДВЕРИ су тиме показале државничку ширину и оданост интересу државе и народа.

Ово пишем и говорим из уверења да данас, свако ко жели себи, својој породици и својим пријатељима добро у Србији остваривањем добра за цео народ и за србску државу Р. Србију треба да подржи и пружи поверење или покрету ДВЕРИ за народне посланике и

одборнике и њиховом кандидату Владану Глишићу за председника Републике Србије, или другим људима за које зна да се до сада нису огрешили о Устав, Србију и народ и који ће бити још бољи од њих за Србију и народ. Ја до сада друге нисам упознао нити о другима сазнао и зато сам спреман да своје поверење дам родољубивом покрету ДВЕРИ да воде Народну скупштину и Владу и господину Валадану Глишићу, рођеном у Србији, на Косову и Метохији, у Приштини, оданом Србском народу и његовим пријатељима држављанима Р. Србије, да буде домаћин Републике Србије као њен и наш Председник.

6. НАДА

Надам се да ће свако да гласа по свом уверењу, без обзира на јавне процене и резултате анкета о томе колику ће народну подршку да добије сваки кандидат и свака странка/партија/покрет. Тада би резултат избора био здрав. Веродостојно би изразио народно опредељење (под условом да избори буду поштено и слободно спроведени до краја – до објављивања резултата). Зато се надам да ће свако да гласа по свом сопственом опредељењу. Гласање је тајно. Душа свакога ће да упије тај глас у своје сећање.

7. ЗАХВАЛНОСТ

Захваљујем се госпођама Весни Масаловић и Оливери Стошић, као и Удружењу новинара Србије на организовању и остварењу ове конференције за штампу.

Хвала вам на пажњи.

Београд, 27. април 2012. године

Др Љубомир Т. Грујић

Некадашњи редовни професор на Универзитету у Београду. Био је независни кандидат за председника Р. Србије 1990. године на молбу и предлог својих младих колега, којима је предавао и чије радове је оцењивао на испитима и одбранама.